

ГОДИНА XVI.

МАРТЪ, 1936—1937

КН. 6.

Одобрено и препоръчано отъ Министерството на народното просвѣщение съ
окръжно № 4,613 отъ 11 декемврий 1936 година.

МАРТА ЛУДА И НЕВЪРНА

Вижте и сждете: сякашъ е момиче,
втъкнала въ косата китчица кокиче.

Мартеница носи на ржката лѣва,
съ патерица тупка, па се олюлява.

— Пжтъ ми, кай, сторете, вий дечица скжпи!
Мислишъ, че не може мравка да настжпи.

Ала тя си знае: крадешкомъ намигне
Слънчо я послуша, бързо се издигне,

и замрежи съ блѣсъкъ синитѣ простори —
просто да се чудишъ, где и що да сторишъ!

Тръпнеме тогава, тичаме, догдето
спремъ да поиграемъ топка на полето.

Но едвамъ започнемъ, идва и бедата:
облаци бухлати пѣплятъ въ небесата.

Плисне дъждъ навредъ — надъ ниви и балкани.
Ние — бѣжъ къмъ кжщи като мокри врани

Стигнемъ ли, усмихнатъ Слънчо пакъ огрѣе.
Марта отвисоко смѣй ли ни се смѣе.

Право ли говоря, вий сами сждете:
Марта е невѣрна, луда и проклета.

Христо Огняновъ